

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 9Co/116/2018  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117200308  
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7117200308.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Bodnárovej a sudkýň JUDr. Táne Veščičikovej a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobcu: De vries Justitia, s.r.o., so sídlom v Prahe, Vyšehradská 1349/2, Česká republika, IČO: 24305511, zast. Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom, so sídlom Banská Bystrica, Janka Kráľa 7, proti žalovanej : Q. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXXX/X, W., o zaplatenie 455,00 eur istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 40Csp/3/2017-30 z 30. novembra 2017 Okresného súdu Košice I

### r o z h o d o l :

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom žalobu zamietol (I.) a žalovanej právo na náhradu trov konania nepriznal (II.).

2. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 455,- eur s prísl. a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 18.12.2015 žalovaná ako dlžník požiadala o úver prostredníctvom prevádzkovateľa internetového portálu [www.finzo.sk](http://www.finzo.sk) <<http://www.finzo.sk>>, spoločnosti FINZO OU. Predpokladom poskytnutia úveru bola registrácia žalovanej na adrese internetového portálu prevádzkovateľa [www.finzo.sk](http://www.finzo.sk) <<http://www.finzo.sk>> za účelom zriadenia užívateľského účtu, v ktorom žalovaná uviedla svoje nezameniteľné identifikačné údaje spolu s číslom účtu, na ktorý žiadala poukázať peňažné prostriedky. Po posúdení žiadosti žalovanej, ktorá si zvolila výšku úveru a dĺžku splácania, bol žalovanej poskytnutý úver, na základe ktorého veriteľ poskytol dlžníkovi peňažné prostriedky vo výške 500,- eur za podmienok uvedených v Úverových podmienkach dlžníka. Poukázanie istiny poniženej o poplatok za uzatvorenie zmluvy a platby do garančného fondu preukazuje výpis z bankového účtu. Veriteľ v danom právnom vzťahu nie je prevádzkovateľ, ktorý peňažné prostriedky neposkytuje, ale investor, teda občan, ktorý zaslal finančné prostriedky na účet prevádzkovateľa a odoslal prostredníctvom portálu ponuku úveru, ktorý bol následne poskytnutý. V mene investora a na jeho účet koná prevádzkovateľ, tak ako je uvedené v podmienkach používania internetového portálu. Jeden úver môže byť poskytnutý prostredníctvom viacerých občanov - investorov, ktorých identifikačné údaje obsahuje zmluva o postúpení pohľadávok v bode 1. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 06.06.2016 bola pohľadávka veriteľov (investorov) v zastúpení prevádzkovateľa FINZO OU prevedená na žalobcu ako postupníka. V danom prípade nejde o spotrebiteľský vzťah. Veriteľom v danom právnom vzťahu nie je právnická osoba ani fyzická osoba podnikateľ, ale bežní občania, ktorí sa zaregistrovali na portáli prevádzkovateľa s cieľom poskytnúť úver iným občanom. Žalobca napriek tomu nepožadoval od žalovanej zaplatenie dohodnutého úroku za poskytnutie úveru. Zmluva bola uzatvorená prostredníctvom elektronických prostriedkov v súlade s § 40 ods. 4 Občianskeho

zákonníka. Právny predchodca žalobcu žalovanej poukázal peňažné prostriedky na účet uvedený žalovanou. Žalovaná ich nevrátila v dohodnutej lehote splatnosti, na základe čoho bola dňa 30.05.2016 vyhlásená predčasná splatnosť úveru. Žalovaná uhradila z poskytnutých 500,- eur celkovo 45,00 eur. Žalobca označil nasledovné dôkazy: Podmienky používania internetového portálu finzo.sk, Úverové podmienky dlžníka č. S15783515, Príkaz na úhradu, Zmluva o postúpení pohľadávky, Zmluva o pôžičke S15783515, Oznamenie o postúpení pohľadávky. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 31 ods. 1, 4, § 40 ods. 3, 4, § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka a po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Vykonaným dokazovaním mal preukázať, že medzi žalobcom ako postupníkom a fyzickými osobami, zast. spoločnosťou FINZO OU bola uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávky voči žalovanej, avšak z dokazovania mu nevyplývalo, kto v skutočnosti žalovanej pôžičku poskytol, teda kto bol investorom (veriteľom), a či skutočne sa jednalo o osoby uvedené v zmluve o postúpení pohľadávok. Poukázal zároveň na znenie čl. XII. Podmienok používania internetového portálu, podľa ktorého prevádzkovateľ má právo postúpiť akúkoľvek pohľadávku viac ako 90 dní po splatnosti alebo jej časť na tretiu osobu, na čo ho Investor aj Dlžník výslovne splnomocňujú a s tým súhlasia. Podľa názoru súdu žalobca však v konaní nepreukázal, kto dlžníkovi pôžičku poskytol, teda kto je investorom. Okrem toho súd nemal preukázať, že jednotliví investori (veritelia) písomne splnomocnili prevádzkovateľa portálu na uzavretie zmluvy o postúpení pohľadávok v ich mene. Na základe uvedených skutočností uzavrel, že žalobca neunesol v spore dôkazné bremeno ohľadom preukázania aktívnej vecnej legitímácie a z tohto dôvodu žalobu zamietol.

4. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP) tak, že žalovaná bola v konaní úspešná v celom rozsahu, z uvedeného dôvodu vznikol žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Nakoľko žalovanej žiadne trovy konania nevznikli, súd jej ich náhradu v súlade s citovaným zákonným ustanovením a contrario nepriznal.

5. Proti rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP a navrhol ho zmeniť a žalobe vyhovieť, príp. napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietal nesprávnosť skutkových zistení a právnych záverov a vytkol súdu prvej inštancie, že nezohľadnil žiadnym spôsobom skutočnosť, že žalovanej boli poskytnuté peňažné prostriedky žalobcu na jej účet, ktorú skutočnosť žalovaná nepoprela. Žalovaná rovnako nenamietala aktívnu legitímáciu žalobcu, ktorá bola preukázaná zmluvou o postúpení pohľadávky, v ktorej boli uvedení aj pôvodní veritelia. Žalobca mal za to, že súd nesprávne postupoval, pokiaľ považoval skutočnosť za nepreukázanú, ktoré bolo možné vyhodnotiť ako preukázané logicky na seba naväzujúcou sériou nepriamych dôkazov, priložených k žalobe. Pokiaľ podľa názoru súdu nebola preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu v rámci postúpenia pohľadávky od pôvodných veriteľov, žalobca mal za to, že jednoznačne preukázal, že jeho právny predchodca poskytol žalovanej peňažné prostriedky, a teda mohol previesť pohľadávku vo výške 455,- eur bez ohľadu na pôvodných investorov. Podľa žalobcu súd právnu kvalifikáciu nároku žalobcom nebol viazaný a v tej súvislosti citoval právny názor vyslovený v uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 196/2009 z 22.9.2010. Vytkol súdu prvej inštancie, že opakovane porušil procesné predpisy, keď ignoroval v plnej miere ust. § 151 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana vyslovene nepoprela, sa považujú za nesporné. Súd prvej inštancie bez akéhokoľvek vyjadrenia žalovanej nahradil jeho procesnú (ne)činnosť pri posúdení právneho aj skutkového stavu. Do pozornosti odvolacieho súdu dal uznesenie Krajského súdu Žilina sp. zn. 9Co/276/2016 z 29.9.2016, ktorým bol zrušený napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v obdobnej veci, a citoval právny názor v ňom vyslovený.

6. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila. Opis odvolania bol žalovanej doručený dňa 22.2.2018.

7. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas (§ 362 v spojení s § 367 ods. 2 CSP) a oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 a contrario CSP, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk odvolaním uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a napadnutý rozsudok je vecne správny, preto ho potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

8. Rozsudok odvolacieho súdu bol verejne vyhlásený dňa 27.2.2019 o 9,50 hod. v pojednávacej miestnosti Krajského súdu v Košiciach č.dv. 202/2.p., po predchádzajúcom zverejnení miesta a času tohto procesného úkonu na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v súlade s ust. § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a predchádzajúceho procesného postupu súdu v konaní z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov dospel k záveru, že odvolanie je neopodstatnené a uplatnené odvolacie dôvody v prejednávanej veci nie sú preukázané.

10. Odvolací súd nezistil, že by skutkové zistenia súdu prvej inštancie nezodpovedali vykonaným dôkazom, aby súd pri svojom rozhodovaní opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, príp. vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplývali alebo v konaní nevyšli najavo, alebo použil nesprávny právny predpis, nesprávne ho interpretoval, príp. aplikoval na zistený skutkový stav. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu veci a pri jej právnom posúdení použil relevantné právne normy, ktoré správne interpretoval, aplikoval na zistený skutkový stav a vyvodil zodpovedajúce právne závery o právach a povinnostiach sporových strán. Súd prvej inštancie správne postupoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a posúdení pravdivosti skutkových tvrdení strán, pokiaľ v súlade s ust. § 151 CSP klasifikoval tvrdenie žalobcu o poskytnutí úveru žalovanému veriteľmi (fyzickými osobami ako investormi), v zast. prevádzkovateľom internetového portálu ako sporné a nepreukázané. Je potrebné súhlasiť aj so záverom súdu prvej inštancie o neunesení dôkazného bremena žalobcom na preukázanie aktívnej vecnej legitímácie v danom spore.

11. Skutočnosti a námietky žalobcu obsiahnuté v podanom odvolaní nič nemenia na vecnej správnosti napadnutého rozsudku, nespochybňujú správnosť skutkových záverov (skutkových zistení) súdu prvej inštancie, ním vykonaného hodnotenia vykonaných dôkazov v podstatnej časti alebo spôsobu právneho posúdenia prejednávanej veci, neumožňujú prijať ani záver o vadách konania, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie a neodôvodňujú rozhodnutie v danom spore v prospech žalobcu.

12. Na potvrdenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku aj v kontexte odvolacích námietok žalobcu vo vzťahu k náležitostiam zmluvy o postúpení pohľadávky predpokladaným ust. § 524 a nasl. OZ možno doplniť, že postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že na základe zmluvy uzavretej medzi doterajším veriteľom (postupcom) a treťou osobou (postupníkom, cesionárom) postúpi pôvodný veriteľ svoju pohľadávku proti dlžníkovi novému veriteľovi, a to buď za odplatu alebo bezodplatne; postupník sa stane novým veriteľom. Ust. § 524 a nasl. OZ, okrem písomnej formy zmluvy o postúpení pohľadávky neustanovuje žiadne osobitné obsahové náležitosti zmluvy. Všeobecne však platí, že zmluva musí byť určitá (§ 37 OZ), čo v prípade zmluvy o postúpení pohľadávky znamená, že zo zmluvy musí byť zrejmé, kto je v postavení postupcu, postupníka, dlžníka; musí byť nad všetky pochybnosti zrejmá tiež samotná pohľadávka, ktorá je postupovaná, a to tak, aby bola identifikovateľná a nezameniteľná. Ak nie sú splnené tieto základné náležitosti, nemôže ísť o platný právny úkon. V posudzovanom prípade zo zmluvy o pôžičke z 18.12.2015 č. S15783515 uzavretej elektronickými prostriedkami a ani zo zmluvy postúpení pohľadávky uzavretej medzi postupcami (investormi), zast. prevádzkovateľom portálu FINZO OU a žalobcom ako postupníkom dňa 06.06.2016 na základe údajov uvedených v zmluvách nemožno jednoznačne identifikovať osobu konkrétneho veriteľa (veriteľov), ktorí mali žalovanej peňažné prostriedky titulom pôžičky poskytnúť (zapožičať). Dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať zmenu v osobe veriteľa zaťažovalo v danom spore žalobcu ako postupníka, ktorý ho aj podľa posúdenia odvolacieho súdu neunesol a nepreukázal, že je daná jeho aktívna vecná legitímácia na vymáhanie pohľadávky v danom spore. Za nedôvodnú považoval odvolací súd námietku, podľa ktorej súd prvej inštancie napriek tomu, že žalovaná nenamietala jeho aktívnu legitímáciu, nahradil jej procesnú činnosť pri posúdení právneho aj skutkového stavu. Preskúmanie otázky vecnej legitímácie, či už aktívnej existenciou tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej existenciou právnej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania. V spore o splnenie neuhradenej postúpenej pohľadávky, resp. o neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky je súd povinný z úradnej moci (ex offio) prihliadať ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu, ak vyjdú v konaní najavo a vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu, a to aj v prípade, ak ju žiadna zo strán sporu nenamietala (porov. rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 205/2009 z 29.6.2010, 1Cdo 76/2007 z 28.1.2009).

13. Vzhľadom na uvedené, keďže žalobcom uplatnené odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 CSP v prejednávanej veci neboli preukázané, odvolanie nemožno považovať za opodstatnené, a preto odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok, stotožňujúc sa i s jeho správnymi dôvodmi, postupom podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny.

14. O nároku strán na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca vzhľadom na svoj neúspech v odvolacom konaní nemá právo na náhradu trov a žalovaná mala v odvolacom konaní plný úspech, avšak žiadne trovy jej preukázateľne nevznikli, preto odvolací súd stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).